GENT NOVA

PERIÓDICH CATALANISTA — SORTIRA CADA DISSAPTE

ANY XIII — BADALONA 29 JULIOL 1911 — NÚM. 505

Redacció y Administració: Lluch, 51, 53 y 55 y Sant Francesch, 58 y 60. - Badalona

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Badalona, al mes 50 céntims. Fora, trimestre 1'50 pessetes. Número solt 10 céntims

Tots los trevalls se publican baix la exclussiva responsabilitat de sos autors

Vergonya eterna á aquells que, despreciant son idioma, alaben el dels altres. - DANTE

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots els catalans moguts per les aspiracións del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en materies religioses, polítiques y socials.

(DECLARACIÓ DE LA VII ASSAMBLEA DE LA UNIÓ CATALANISTA)

DEL TRACTAT AB CUBA

Fá un quant temps, un patriota cubá, enamorat de Espanya, vingué aquí a propagar la conveniencia de un tractat de comers cubá-espanyol, entenent, y explicantho, que abdós estats ne sortirien guanyadors. Se celebraren diferents actes, se mogueren les altes personalitats del comers y de la política y els governants digueren que també ho creyen convenient pera el major bé del país; se cambiaren impresions y tot feya suposar als eterns candidats al entussiasme que'l tractat de comers ab Cuba sería ben aviat un fet, ab les ventatjes naturals y convenients pera abdós estats contractants.

Després d'aquells entussiasmes passatgers, que per esserho aixis fan la desgracia del nostre poble, passá un bon temps de silenci respecte aquesta importantíssima qüestió, fins ara fará aproximadament un mes que ab motiu d'una sugestiva nota enviada pel govern de Cuba, se demostrava que Espanya ocupa un dels primers llochs, sino el primer, eom importació, y en cambi ocupa quasi bé'l darrer en la llista dels estats exportadors de productes de Cuba. Es tant important lo que hi exportém y tan migrat lo que n'importém, que de la comparació'n resulta una xifra tan baixa que fá dir als cubans que ells nos ho consumen tot y nosaltres no'ls consumim rés.

Pera tractar, demana Cuba que'l govern espanyol —en aquest cás concret la Tabacalera— se comprometi a consumir d'aquella República una quantitat de tabach que no baixi de la que se'n exportava dotze anys enrera, y ells se comprometen a mantenir l'aranzel en forma que si no aumenta quan menys se mantingui l'importancia de la nostra importació. Tenint en compte que Cuba es un dels més importants sino'l més important dels nostres mercats, cal reflexionarhi seriament, donchs d'aquesta qüestió'n depén el seguir trevallant o bé una fonda crissi en la nostra industria y agricultura.

Els anglesos y els alemanys, gent práctica, han obtingut grans ventatjes ab els sucres els primers y ab el tabach els segons. Es de creurer que aquestes proteccions ni uns ni altres les fan de franch. Astuts en el comers y sobre tot coneixedors de les necessitats del séu país, hem de convenir en que s'están preparant pera apoderarse en absolut d'aquell important mercat, donchs es sabut que'ls llurs governs se preocupen constantment de l'expansió comercial dels respectius paíssos.

Mentres ens poguém sostenir en igualtat de condicions, lo molt important en número y calitat dels c merciants espanyols farán que'l mercat se sostingui pera nosaltres. Empró'l día que'n definitiva no's pogués contractar y Cuba apliqués la segona columna del aranzel als nostres productes, aleshores podriem pera sempre despedirnos d'aquell mercat y quals conseqüencies pera la nostra industria y la nostra agricultura son incomptables, peró ja podém afirmar que sería ben ferma la sotregada.

Es per aixó que temém per la sort d'aquest tractat que ho es de capital importancia pera la vida del nostre poble. Aquest silenci que regna arreu respecte una tan trascendental qüestió pera'l nostre país nos fá temer un resultat ben trist, tant més tenint en compte que a qui hauria de ferse cedir es a la Tabacalera, que tan fondes arrels té entre la gent política.

Es menester una forta reacció en favor del tractat, fer entendrer als polítichs espanyols que la Tabacalera deu subjectarse a les necessitats del país y no pas subjectar la vida y deus de riquesa als negocis dels seus concellers y accionistes.

Y al poble, aquest bon poble que impassiblement sofreix totes les vergassades, es aixís mateix necessari ferli veurer el greu perill que corre, perque si es

ben cert que «no sols de pá viu l'home», tampoch es menys cert que sense'ls medis més rudimentaris se li faria impossible la vida. Y de no portarse a bon terme el tractat, hem de convenir en que mancarien els medis de viure a molts, atropellant sino matant industries en les que hi viuhen incomptables families.

NOTES LOCALS

FUGINT D'ESTUDI

El confrare *Sol Ixent* ja no embesteix. Es tal el garbuix de fets explicats anteriorment a sa manera que a les nostres répliques no sab que oposarhi y seguint ab la séva pór a que'ls anulin la tant somniada dictadura, han inventat una nova conjunció que diu que nosaltres volém fer. Es prou que'ls del confrare *Sol Ixent* sápiguen en tots temps de nosaltres intencions y fets que en absolut nosaltres desconeixém!

Hem de repetir que l'escriptor del confrare no provará, ab textes nostres, que may haguém dit tenir dret a exercir l'hegemonia política local. Si neguém aquest dret constantment a tothom, com el podríem defensar pera nosaltres?

Neguém, en absolut, que may els amichs de «Gent Nova» hagin anat a consultar a ningú de fora qüestions que'n podríem dir de política local.

Afirmém novament, y els amichs del confrare qui han tingut més figuració entre ells nos guardarán de mentir, que ningú de Badalona volía a en Plaja en les primeres eleccions, ni abans ni després. L'escriptor del confrare pot preguntar als séus amichs indicats, y aixís no haurá d'esperar que li contestém nosaltres, quins foren els que en nombrosa comissió anaren un día a casa en Lluis Durán y Ventosa y quins foren els que un altre día deixaren d'assistir a un banquet al que havíen sigut especialment convidats. Y hem de repetir que'ls que aleshores no'l volíen a en Plaja estaven en el séu dret y que'ls que després han cambiat de parer está també en el séu dret el ferho, peró'ls hi neguém el dret de volguer imposar el séu criteri als que'n tenen de dit senyor formar el mateix concepte que'n tenían abans formar tothom, absolutament, de Badalona.

Ab tot y que'ls regidors Pujol y Doménech van a les professons, si no'ls posávem en la nostra nota de fá dugues setmanes, es perqué, com diu el mateix escriptor, aquestos ja están separats dels atachs del confrare, y per lo tant no hi havía perqué posarlos en la llista dels «mals administradors y els indignes», que ho son tots els altres, segons l'escriptor del apreciat confrare *Sol Ixent*, per no haver donat—segons diu—la secretaría a en Botey, per no haver trovat maravellós el projecte de les letrines del Gremi d'agricultors, per no haver trovat bé que'n Doménech acusés a un altre regidor sense aduhirne les proves del perqué acusava y per no haver acordat anar a les professons. Si haguessin passat per tot aixó, serían, en el concepte del escriptor de *Sol Ixent*, la més «bona gent badalonina» imaginable.

Empró com que no feren tot aixó, el confrare nos parla novament de que vol una conjunció com la de 1905. Té encara pendentes de resposta dugues preguntes nostres l'escriptor del apreciat confrare respecte a lo mateix, que tal vegada no li convingui contestar categóricament. Per qué será que'l confrare no vol aclarir com la vol aqueixa conjunció? Hi comprén els elements d'esquerra catalana en la conjunció, que molts d'ells ja figuraven en la de 1905 y tots han figurat en les successives? Nos hi comprén a nosaltres, que'n forem els iniciadors y que hi hem formar sempre? Si'ns hi comprén a tots y'ns hi vol, per qué setmanalment nos diu que volém exercir l'hegemonía política local? Si sempre hem volgut manarho tot—com diu y repeteix setmanalment l'escriptor del apreciat confrare—per qué deurá ser que malgrat les nostres maldats, el nostres partidismes, la nostra intolerancia y el nostre sectarisme nos vol ab ell? Es tot aixó lo que deu aclarir l'escriptor del apreciat confrare y no entretenirse en fer creure que'l diputat y els regidors que no van a les sessions municipals, senyor Pujol y Doménech, son com una mena d'espantamatuters.

Vetaquí, amich llegidor, la forma en que'l mateix confrare deixa plantejades les qüestions municipals badalonines. Setmanalment nos diu quatre fástichs y quinzenalment nos demana a la conjunció. En qué quedém? Som partidistes, intolerants y sectaris o som uns taujans que de nosaltres n'han fet lo que han volgut només que parlantnos del benestar de Badalona?

Al escriptor del confrare li toca aclarirho, peró dubtém que ho fassi. Si ho fés deixaría al descobert la séva obra trista que Badalona no li agrahirá may.

—

D'AQUELLA INDISCRECIÓ

Hem sapigut que la Comissió de Foment ja ha votat mil pessetes pera les festes sportives que fará, en els díes de la Festa Major, el «Club Bétulo Sport». Ha triomfat, donchs, el criteri de majoría.

Tan gros dispendi se fá sols pera celebrar una festa aristocrática, com es el tir al blanch fixo. Els defensors de la subvenció, segons diuhen, pera sostenir el seu criteri se fonamenten en que aquell *sport* portará un gros contingent de forasters. Nosaltres no podem tenir aytals optimismes car per molt que's desvetlli l'entitat organisadora, el qu'es celebri en aquesta ciutat será una parodia dels que sovintment se donen a la vehína capital per la Societat del Tir Nacional ab premis y subvencions de la Reyal Casa y del Estat y per lo tant no pot despertar el de Badalona cap interés, ni entre'ls aficionats.

Passades les festes parlarém, si ho creyém precís, d'aixó y d'altres coses en les que a nostre entendre no está encertada la Comissió de Foment y que al dirles ara no resultaría patriótich.

BERENGUER.

COMENTARI

Durant tots aquests diss hem tingut ocasió de veure el gran número da telegrames de protesta enviats al President del Consell per societats y corporacions de tota mena ab motiu de la centralisació de les oposicions a notaries. Els despatxos son enérgichs y categórichs; en tots ells es demana l'inmediata derogació de la lley motiu de la protesta; en cambi les respostes del President son amables y conciliadores sense dir res y en algunes s'hi pinta la sorpresa;—«Pero senyors, no s'hi amohinin, que la cosa no te importancia!», va dir en Canalejas—«Qui s'ho havia de pensar que s'ho prenguessin tan fort!».

Oh, la santa ignocencia d'en Canalejas! Per ell no té importancia que'ls nostres notaris en l'impossibilitat d'anar a Madrid a lluytar ab les recomanacions y influencies dels nombrosos aspirants, abandonin el camp deixant les notaries en mans de gent forastera que no coneix el nostre dret, ni les nostres costums, ni la nostra llengua! Pera ell no té importancia que la nostra gent del camp, desconeixedora de la llengua castellana tingui d'arreglar els assumptes mes importantants ab persones que no entenen el catalá, incapasos per lo tant de desxifrar les nombroses escriptures antigues escrites en aquesta parla. Pera ell no té importancia una lley que'ns fereix en lo mes viu no sols per la obra de descatalanisació que representa sinó també perque atenta als mes sagrats interessos.

Será veritat l'ignocencia del senyor President del Consell de Ministres? Nosaltres no hi podem creure. Nosaltres veyem la continuada lluyta que devem sostenir, no pera obtenir determinades concessions favorables a la nostra vida colectiva, no pera assolir una part de les nostres reivindicacions nacionals, sinó solsament pera defensarnos de les continues escomeses dels governants contra tot lo que representa quelcom pera la prosperitat y la personalitat de Catalunya. Continuament, Diputacions, Ajuntaments y corporacions de tota mena tenen de acudir a Madrid en só de protesta contra algunes de les etzegallades a que tan acostumats ens tenen els governs. Si poguessim fer una estadistica de lo que costa aquesta continuada lluyta defensiva, els gastos materials que'ns ocasionen les comisions que van a la Capital, els gastos de treball y d'energia que tot aixó representa, quedariem verdaderament sorpresos y tal volta no trovariem es trany haver conseguit tan poch en el camí de les nostres reivindicacions quan devem esmersar la major suma dels nostres esforsos en una acció purament defensiva.

Y per are no podem ferhi mes. En qüestions tan greus com la que'ns ocupa cal que'ns defensem ab totes les nostres forces, ab tota la nostra intransigencia pera no veurens obligats fins a dictar la nostra última voluntat en una llengua que no coneixém, en una llengua que malgrat y esser germana de la nostra ens ha d'esser odiosa quan ens la imposen per forsa, contra tot dret y rahó.

JEPUS

NOTES DE TEATRE

TEATRE ZORRILLA.—*El Relámpago.*

Perteneix aquesta obra representada el dijous de la passada setmana en l'esmentat teatre, an aquell genre de sarsueles antigues que malgrat el temps transcorregut desde que foren escrites, si bé no s'adapten en l'actualitat al teatre lírich contemporani, es sempre la seva música escoltada ab gust. Empró si a la manca de valor artístich de l'obra representada s'hi ajunta una companyía de cantants dolents, alesshores sí que es un mal rato, el que ens fan passar. L'execució donchs no estigué de bon trós ni a l'alsaria de l'obra. El *tenor* Estany malgrat tenir una gran cantitat de veu, aquesta es desigual en color sobretot en els cambis de tó. Les tiples señores Torres y Franch no ens convenceren pas del tot en en el seu trevall, si bé hem de fer constar que aquesta darrera, que fou la que's distingí més, canta encara ab bastant de gust. El senyor Torres més bon actor que cantant. Els coros péssims.

L'orquesta s'esforsá en complir, empró creyém que hauría fet millor feyna si hagués tingut més bon director.

El públich poch nombrós. No será ab companyies com l'esmentada que's conseguirá reaccionar al nostre públich, avuy retret del teatre.

B.

UN NOU TRACTAMENT CONTRA LA TUBERCULOSIS

A Palerm (Italia) cada día desperta mes interés el descobriment del professor **G. Bandiera**, el químich distingit qual laboratori está situat al carrer Cavour, 89. Durant l'última part del segle XIX els professionals han dedicat tota l'activitat llur a descobrir un nou medi curatiu, un especifich capás de combatre la tuberculosis, la bronquitis y'ls catarros pulmonars, enfermetats que amenasen una mort segura a la meitat de l'humanitat.

El tractament, contrariament a tots els ensajats fins avuy es basa en l'acció prompte de productes químichs de molta eficacitat; de fet, la respiració del malalt es mes lliure; l'espectoració, mes facil. En conseqüencia, la febre disminueix, torna la gana y les forses aumenten. Les experiencies fetes fins avuy han sobrepujat totes les esperanses.

Aquest nou antiséptich impideix el desenrotllo ulterior dels bacilus y garanteix l'organisme contra noves infeccions. Son molts els metjes qu'han felicitat a l'inventor. El professor **Bandiera** reb a cada moment lletres y telegrames demanant qualque ampolla del maravellós remey puig tots els malalt volen ensajarlo. El químich especialista, home filantrop, s'apressa a complaure a tothom. Preu de l'especifich, 10 franchs.

Sabém que dintre aquest any, el professor **Bandiera** presentará el seu producte a la Societat de Medecina. Entre tant remerciém a l'inventor en nom de l'humanitat sufrenta y fem vots pera que el nou tractament pugui contribuir a la gloria d'Italia y de Palerm ahont el doctor **Bandiera** estudia y trevalla.

PETITES CRONIQUES

DEL ESTIUEJAR

Si lo que en terme general anomeném lluyta per la vida, priva als que tenim el cervell en constant activitat, de realisar la majoría dels projectes y fantasíes que formém, titánica deu haver estat la lluyta que el cronista ha sostingut durant les dugues darreres setmanes car l'ha impossibitat de comunicarse ab el benévol llegidor en aquestes petites cróniques.

Ell ignora si el llegidor amich anyorava aquestes cróniques, mes está convensudíssim que aquestes ratlles ahont un esperit de poeta hi divaga sobre coses de més o menys actualitat, han d'esser págines de gentilesa en l'historia de la prempsa badalonina, donat el text que'n aquets darrers temps s'hi trova.

Ja torna, donchs, a continuar les interrompudes cróniques, malgrat la forta calor que a reposar convida.

Y a fé que es ben necessari al cos el descans en aquestes setmanes d'asfixiant calor; mes no pas pera deixarse arrastrar per la peresa; el descans avans que físich té d'esser intelectual, té de consistir en abandonar un moment,—diguemne moment!—la tasca quotidiana y allunyarse de les parets ahont vivím tot l'any; l'anarsen a fora, l'anarsen a estiuejar per migrat que sigui el temps, per curt que's fassi el viatje, sempre en beneficia'l cos y sempre's donen noves sensacions a l'ánima.

Cad'any en aquest temps, tant en les converses particulars, com en els periódichs, y fins en els més prestigiosos de la capital, se ridiculisa les persones de la classe mitja que van a estiuejar sense anar a Sant Sebastiá, ni a Vernet, ni a la Côte d'Azur; res més equivocat Es que'ls qui llur posició social no'ls permet anar en aquets punts ahont s'hi reuneix l'aristocracia han d'estar condemnats a l'etern ambient mórbit de les ciutats? No; aqueixa mena de campanya tindría que finir; aqueixa tan ofensiva riota no hauría de apareixer més en nostres llavis; fins el proletariat tindría d'habituarse, donantli facilitats, a eixir al camp tots els instants que li fossin possible, passant al menys totes les jornades de festa fóra de les muralles de la ciutat, lluny de cafés y tabernes, sadollantse d'ayre pur en plena naturalesa, en els bells indrets que no manquen pas en aquest plá de Barcelona.

Els empleats de comers, absolutament tots, haurien de demanar, de tenir uns quants dies de permís en aquesta época cálida y aquets y els petits comerciants o industrials, els petits burgesos, tots els que no estém a l'altura de l'aristocracia, tots, també hauríem de fruir, al ensemps que del repós, de les maravelles que a cada instant ens ofereix la terra mare, el sol, el firmament, l'espay y el mar, ¡oh el mar! la més preciosa delicia de l'estiu. Y allavores, en aquelles delitoses jornades apendríem a estimar la vida camperola, la que guarda y fá casi indestructibles les austeres y tradicionals costums, el sant amor a la familia y a la terra, vida que fá al home fort, actiu y lliure, vida que's destrueix y s'anula ab la brillantor y l'encís y l'esclavitut de les ciutats.

El cronista no sab si es degut al nostre egoisme, segons ens califiquen els extrangers, o a la crisis que constantment patim o a qué, peró es el cas que'l gust de sortir a esplayarse en plé estiu tindría d'esser molt més general de lo que és; y tots hi guanyaríem.

Y el lloch pera anar a estiuejar? Tots son prou hermosíssims els paysatjes; la nostra Catalunya té boscos maravellosos, montanyes altes, verdejants planuries conreuades, y també una llarguíssima y sublim Costa d'Atzur Y qui és que una vegada en la vida no visita el poble ahont va naixer o nasqueren sos pares o sos avis, ahont encare hi té qualque parent? Donchs, heusaquí un lloch ahont se poden passar les vacacions.

La Garriga, Figaró, Olot y Sant Hilari son poblacions internades ahont hi concorren bastants estiuejants; Sitjes, Caldetes, Palamós, Roses, Cadaqués son els llochs de nostra costa més visitats a l'estiu; el recinte del monestir de Montserrat s'en podría anomenar el lloch d'estiueig del pobre, y el Montseny si bé no es concorregut son ses altures els punts potser més deliciosos d'aquets volts.

Y en la nostra Badalona,—gayrebé no goso a parlarne; pero ¡vá! es *la nostra Badalona*—també venen algunes families a estiuejar. El cronista creu que'ls que passen tot l'any tancats en la capital deuen trovar relativament preciós el sejorn a Badalona; peró éll que passa tot l'any en aqueix nucli fabril plé de fums y olors desagradables, en aquets carrers plens de pols, en aquesta platja ahont l'anarhi cada día devé més difícil, sentint a tot'hora els corns, els antiestétichs corns,... la veritat, al moment del repós prefereix allunyarsen. Peró, d'altra part, si per un medi o altre se fés més agradable l'estada a Badalona, si se corretgissin les mil y una mostres de manca de cultura que a cada pas estém donant, si, per exemple, quan estém més encisats contemplant la blavor del mar al peu de l'ona, no vingués una dona a llensarhi les escombreries... no sería més atractiu venir a estiuejar a Badalona?

Varies vegades ja s'ha tocat aquest punt en aquestes mateixes planes, y el cronista que no voldría que desmayés aquesta petita campanya a favor de la bellesa de la nostra ciutat, exhorta'l bon zel dels administradors y dels administrats pera que fassin encare un altre esfors, a fi de que dintre pochs anys vegém desfilar per nostra estimada Badalona una veritable multitut d'estiuejants, lo qual es evident que sería molt beneficiós en tots conceptes.

ALEXANDRE.

JOSEPH BUXEDA Y CUSCO

RELLOTJER

Se fan tota classe de compostures en rellotges, per dificultoses que siguin.

Sant Joaquim, 56

BADALONA

PER ULL DE GARBELL

QUE L'EN FASSEN!

Aquell senyor vis-rector d'aquesta Universitat, catedrátich de Dret Mercantil, que'ns havía d'educar (!) a tots el catalans ab aquella neulida y cursi «Extensión Universitaria», que vingué fá uns anys a donar una conferencia en l'«Ateneo Obrero» parlant de «Cooperativismo», si mal no recordo, a qui un company va censurar desde aquestes planes perqué després de no haver dit rés de nou ni d'importancia, va dir en cambi moltes tonteríes, y que s'anomena «Don Lorenzo Benito de Endara», trovantse de governador civil de Girona ha visitat el far de Sant Sebastiá, pintoresch lloch de Palafrugell, y en l'álbum del far hi deixá escrites les següents paraules:

«En 1904 vine siendo vicerrector de la Universidad de Barcelona; en 1911 vine de governador de la provincia, ¿qué seré la próxima vez que vuelva? ¡Quizá ministro! Otros más brutos que yo lo han sido. —L. Benito.»

Y sí, que l'en fassen. Un home aixís es llástima que's perdi per aquí Catalunya fent de governador civil.

Que se l'emportin ben lluny.

—

SENSE COMENTARI

Els de Castropol volguent honorar la memória del marí Villamil, mort en la desfeta de Santiago de Cuba, convingueren en aixecarli un monument, qual inauguració s'efectuá el dia Sant Jaume.

Es natural que tractantse d'una festa d'aytal naturalesa hi assistessen totes les autoritats y poble y que s'engeguessen alguns discursos més o menys estudiats.

Deixant de banda tots els demés, nos concretarém a reproduhirne un tal y com el trovém en la secció telegráfica d'un diari:

«El alcalde ha recordado las hazañas del heróico Villamil, doliéndose de que nuestros marinos por deficiencias del material náutico sean siempre mártires. (Grandes aplausos).»

GARBELLADOR.

JOCHS FLORALS DE BADALONA

ANY VIII

LLISTA DE LES COMPOSICIONS REBUDES

N.º 1: «¿Qué m'hauríau vist la dona?», Lema: Monólech.—2: «L'Auba», L.: Blancor.—3: «El retorn del Fill pródich», L.: Orfanesa.—4: «Marinesca», L.: De la costa, etc.—5: «¡Pobres pescadors!», L.: La vida en el mar, etc.—6: «¡Parlael cor!», L.: Lletra de comiat.—7: «¡Visca la llivertat!», L.: Deixeulos lliures.—8: «Ombres», L: Capítol d'una próxima novela erótica.—9: «La millor corona», L.: Conten d'un Rey que tenía, etc.—10: «Catalunya», L.: Passat, present, avenir.—11: «Poesía de joventut», L.: Maig.—12: «Paternitat», L.: Ilusions.—13: «La tenora».—14: «Queixes al Rey», L.: Si finca muerta la honra, etc.—15: «Idili grech», L.: Cap el tart.—16: «Pietat!!!», L: Catalunya-Patria.—17: «A la Caritat», L.: Caritat es amor.—18: «Crepuscle d'amor», L.: «Fausta».—19: «La Caritat», L.: Virtut excelsa.—20: «Nota d'istiu», L.: Apunt d'ambent.—21: «Aspergis Místichs», L.: A la Verge María.—22: «Idili», L.: Recort d'un Aplech.—23. «Oració», L.: A vos que tot ho podeu.—24: «Ma dona», L.: Retrat.—25: «Ofrenes», L.: Segle XVII.—26. «Jardí obscur», L.: Amor.—27: «Mediterránies», L: Notes de la vida marinera.—28: «Cansons de primavera», L.: Alegría y sentiment.—29: «Amorosa», L.: A la meva esposa.—30: «Roger de Lluria», L.: Pro-Patria.—31: «De la sega», L.: Apuntacions.—32: «Cansons estranyes», L.: Les humils estrofes.—33: «La trova de les montanyes», L.: Tot canta en la Natura!...—34: «Catalunya», L.: Passat, Present, Avenir.—35: «Convalescencia», L.: Del cor al cor.—36. «Poemes de Natura».—37. «La gota ensuperbida», L.: ... allí están los señoríos, etc.—38: «Florilegi», L.: Sonets.—39: «Cant a la Caritat», L: Caritat es amor.—40: «Cant del Sol», L: Fortalesa.—41: «L'hostatge de la Caritat», L.: Badalona.—42: «Malehit el diner!», L: Sardana.—43: «Tema lliure», L.: Ora et Labora.—44: «Pro Catalunya», L.: Plany a la Patria y prech a Deu.—45: «La Caritat», L: Rondalla.—46: «Cant a la Caritat», L.: Fes bé..—47: «La Tolerancia y la Llibertat com a virtuts socials», L.: La Llibertat es la salut del esperit.—48: «Griselda», L.: Montanya amunt.—49: «Lo niu abandonat», L.: Un amor nou.—50: «La darrera besada», L.: Temps de lluyta.

N.º 51: «Somni del novell espós», L.: Desitj paternal.—52: «A la Caritat», L.: Oh Caritat! Cadena de flors, etc.—53: «Paraules d'un vident», L.: Sinceritat.—54: «Oda a la Patria», L.: Brindis.—55: «Crepuscle», L: ***.—56: «Cants a la Patria», L.: Tríptich de Sonets.—57: «La Ciutat noble», L.: Bastia e obrava l'amich.—58: «Héroes», L.: «El culte als Héroes subsistirá sempre ..» Carlile.—59: «A la Llibertat», L.: Cant.—60: «Oasis», L.: La veritat.—61: «La Quinta», L.: Lley per tots: ves a cumplirla.—62: «Estrofes a l'amiga.—63: «Oda humil», L.: Als infants.—64: «El cant del home», L.: A Eva dormida.—65: «Deu troços d'una porcellana», L.: Sonets.—66: «El collar de perles», L: L'espléndida.—67: «Pirenenca», L.: Primavera es Poesía.—68: «Lletra», L.: Fragment.—69: «Complanta».—70: «Cant a la Llivertat», L: Llivertat fa Civilisació.—71: «Eglogues», L.: Recorts de l'hostal.—72: «La Vila», L.: Fantasía.—73: «Record de l'infantesa», L.: «Remember».—74: «Croquis del natural», L.: Del tros.—75: «Convit d'Amor», L.: Vina.—76: «Amors adolescents», L.: Miniatures.—77: «La mestressa del vilar», L: Tradició.—78: «Les glories dels humils», L.: A la mare dels meus fills.—79: «La fi den Joan de Serrallonga», L.: Pro Patria.—80: «Passió de Rey», L.: Flor de Llum.—81: «La Llegenda d'un cor», L: De pedra dura.—82: «Nit de Noces», L: Intima.—83: «Cristo d'Agonia», L: Maravella.—84: «La Campana de la Reina», L.: Portará desgracia.—85: «Diferencia fonamental entre la fé científica y la fé religiosa», L.: La fé es el vehícol de la inspiració.—86: «La Mancomunitat Catalana», L: Nostra gloriosa Generalitat.—87: «Primaveral».—88: «Camperola», L: Del meu terrer.—89: «Aprés la festa».—90: «De tardor», L.: Melangia.—91: «Visions camperoles», L: Minucies...—92: «Mon romiatge», L: Defalliment.—93: «L'Estrella d'Hungría», L.: Salve.—94: «Caritat».—95: «Elegía».—96: «La Reina del Amor», L.: A vos, dama gentil.—97: «La font del Amor», L.: La llansa que Os fería, etc.—98: «Cant a la Llibertat», L.: Tribut.—99: «Egloga», L.: Escena rimada.—100: «Caritat», L.: «Date et dabitur vobis».

N.º 101: «Orfaneses», L.: Del cor.—102: «Catalunya», L.: Present, Passat, Avenir.—103: «Oda a la Caritat», L.: Lloansa.—104: «La Estranya Amor», L.: Enigma.—105: «Caritat», L.: A dos mons.—106: «L'Hermita».—107: «A María Assumpta», L.: Ave.—108: «Catalunya», L.: Sonets.—109: «A la Caritat», L.: «Charitas».—110: «A Catalunya», L.: Mater nostra.—111: «Lema a la Llivertat».—112: «Flams del Cor», L: Esplays d'amor.—113: «Ilusió, Recort, Follía», L.: Amor.—114: «La Caritat».—115: «Petites

proses», L.: D'un llibre de filosofíes lleugeres.—116: «L'home del camp», L.: Egloga.—117: «A una Sor», L.: Humil germana meva.—118: «Oda a la Caritat», L.: «Magna virtus».—119. «En la batalla», L.: Recansa.—120: «Cant a la Llivertat», L.: Anyoransa.—121: «Libertas» —122: «L'Amor dels barbres», L.: Jo no sé si es, etc —123: «Cant a la Llivertat», L. Oda fervorosa.—124: «A la Llivertat», L.: ..... iguals hem nascut tots.—125: «Desvetllament», L.: Enllá.—126: «Cant a la Llivertat», L.: «Idearium».—127: «Nacionalisme y Federalisme», L : Freeman —128: «Diferencia fonamental entre la fé cientifica y la fé relligiosa», L.: «Quod intelligimus rationi,» etc.—129: «Tenebroses», L : Cadena d'homes.—130: «Ametllers florits», L.: A M. J. R.—131: «Poemes d'animes blanques».—132: «Epitalami florit», L.: A vos, per vos... —133. «La María».—134: «Orígens de Badalona», L : Bethulia.—135: «Caritat», L : Sonets.—136: «Lo que diu el vent», L.: Melangies.—137: «Plena de gracia», L.: «Onde venisti?» etc.—138: «Quadret», L.: Jesús, Jesús, aymant que may oblida...—139: «Catalunya», L.: O tempora, o mores —140: «En el més enllá», L : Narració estranya.—141: «L'humiltat de l'altra vida», L.: Una historia com moltes altres.—142: «Idili blanch», L.: Cansó de breçol.—143: «Els rahims», L.: Mirant la verema.—144: «Escenes».—145: «Postreres hores»,L : Dos sonets.—146: «Divagante», L.: Fragments ingenúus a Ella.—147: «Els gnoms», L.: Fantasía.—148: «La Vaga» —149: «Del camp», L.: Restobles.—150: «La túnica de Jesús», L.: Tradició popular.

N.º 151: «La cusidora», L.: Vola, vola llensadora —152: «Cant de Primavera», L.: Veu de la esperansa.—153: «Clixé velat», L.: Vida.—154: «Visions de istiu», L.: Quadrets montanyenchs.—155: «El saber y l'ignorancia», L.: Fantasía.—156: «Col·loqui», L : Matinal.—157: «Miniatures», L.: Díptich.—158: «Orfanesa», L.: Pobra Agnés.—159: «L'enamorat parla».—160: «Odes Heléniques», L.: «Pulchrum sub forma pulchra».—161: «Matí de primavera», L.: Encís.—162: «Montserratina». — 163: «Marbres gréchs», L : Epuç.—164: «D'un llibre de narracions castes»: L.: Deixa un petit recort —165: «Esclats d'amor», L : Quadret de montanya.—166: «Pregaria blanca», L.: Fantasía.—167: «Mariagneta», L : Potser no!... Mes, potser sí!...—168: «No está la veritat en compendrer, sinó en estimar, Balmes».—169: Fulls minúscols», L.: Petiteses meves —170: «Roses y espines», L.: . . . —171: «L'Hermita», L. Pelegrinatge.—172: «Per la Patria».—173: «Badalona y la Caritat», L.: 31 de Janer de 1911

Además s'han rebut les següentes composicions que no s'admeten a concurs per no venir en les condicions exposades en el cartell-convocatoria:

«La Santa».—«L'Orfaneta», L.: Caritat — «Mos primers versos», L.: Amor a la poesia.

Badalona 25 de Juliol 1911.—El Secretari, *J. Pujadas y Barriga.*

DEL AJUNTAMENT

SESSIÓ DEL DIA 26 DEL CORRENT

Doná comens a tres quarts de set ab assistencia dels regidors senyors Monés, Sió, Arquer, Pagés, Bosch, Fló, San Martin, Serra y Costa baix la presidencia del Arcalde en Joseph Vergés. Se prengueren els següents acorts:

—Aprovar l'acta de la sessió anterior.

—Concedir a proposta de la Comissió d'Obres els permisos solicitats per en Joseph Casamajó, en Francisco de A. Mongay, en Joan Cuadras, en Joan Marot, en Jaume Pujol, en Pere Renom y en Jaume Padrós.

—S'aprova un dictamen de la Comissió de Governació no poguentse accedir a lo demanat per na Rosa Mongay per no haverhi consignació en el pressupost, empró que's tindrá en compte pera'l següent.

—Passen a les respectives Comissions les instancies presentades per na Dolors Riera, en Sant y C.ª, en Joseph Solé Gaya, en Joseph Valls, Vda. de Barbará, Societat Anónima «Crós», n'Ernest F. C. Witty, en Victoriá Borrás, en Joseph Famades, n'Antoni Campmany, senyors Lupo, Pérez y C.ª, en Joan Sens y de varis propietaris y vehíns del carrer de Clavé pera l'enderroch de les parets de varis patis y oferint contribuir a la millora.

—Se llegeix una proposició firmada per en Sió, Fló y Monés pera que l'Ajuntament s'aculleixi a les ventatjes de la Lley del 13 de Juny prop-passat, referent a la construcció de cases barates pera obrers.

La defensa en Sió exposant la trascendencia y importancia de l'esmentada lley, la qual dona camí pera que l'obrer pugui adquirir una casa habitació ab comoditats y higiene y que no sigui com les que actualment se veu obligat el mateix a habitar, degut al encariment dels lloguers que son generalment mal acondicionades y antihigiéniques.

En Costa s'hi adhereix y ab una pila de consideracions fora de lloch prega a la presidencia que cridi als procuradors pera que abaixin els lloguers. (*Ningú li contesta*).

S'aprova per unanimitat la proposició.

—Se'n aprova una altra de la Comissió de Foment sobre l'adquisició de material pera escoles.

—En Monés manifesta que malgrat haver sigut molt laboriosos els trevalls fets prop dels propietaris dels voltants de la Plassa-Mercat, pera l'adoquinament dels mateixos, no han donat aquells els resultats que eren d'esperar, ja que han sigut molt pochs els que s'han ofert pera contribuirhi.

En Serra pregunta si hi ha consignació en el pressupost destinat an aquest fi.

Li contesta en Monés que sols n'hi ha pera obres públiques.

Després de breus paraules den Fló y en Serra, en Monés demana que s'acordi que la Comissió de Governació fassi'l plech de condicions pera la subasta, posantse abans d'acort pera'l pago de la mateixa ab la Comissió d'Hisenda. Aixís mateix s'acorda.

—Se queda enterat de dos oficis de la Comissió Mixta de Reclutament senyalant el día 27 pera'l fallo del expedient den Joan Selva Pons y l'ingrés en Caixa dels mossos del actual reemplás. S'acorda que hi vagi l'oficial senyor Santilari.

—S'aprova la distribució de fondos del mes actual que ascendeix a 43,700'48 pessetes.

—S'aprova la nómina de la brigada eventual de la passada setmana; pugen els jornals 129 pessetes y els carros 112.

Prechs y preguntes.—En Costa demana que's regui un tros de la Riera den Folch y carrers Wifred y

Sant Sebastiá. També fá un prech a la Comissió de Hisenda que es contestat per en Monés.

Li contesta a lo primer la presidencia que manquen pera fer aixó botes de regar, afegint que transmetrá'l prech a la Comissió de Governació.

—En Pagés demana que en lloch de regar la carretera al vespre se regui al matí.

Li contesta'l president que ho provará.

—En San Martín a requeriments den Serra manifesta que la Comissió de Governació ha fet tots els trevalls necessaris pera l'overtura del carrer de l'Industria, empró degut als molts trámits que hi ha que seguir ha sigut impossible anar més depressa de lo que s'ha anat.

—En Sió demana que a esser possible's dongui compte en la vinenta sessió de com está lo de la concessió de l'estació telegráfica.

—En Serra demana's miri si es possible obligar a tornar al Consistori als regidors Pujol y Doménech car no deu tolerarse que permaneixin retrets del mateix sense deixar el cárrech, majorment quan han fet públich que no hi tornarán al Consistori.

—En Pagés va a fer una proposició, empró'n desisteix després de contestarli la presidencia.

Surt del saló l'Arquer y s'aixeca la sessió per manca de número

NOVES

CONFERENCIA D'ESPERANTO.—Pera demá a les quatre de la tarda está anunciada una conferencia en el Cassino «Nuevo Apolo» sobre'l tema «Consideracions sobre'l problema d'una llengua internacional». El conferenciant es el distingit esperantista senyor Grau y Casas.

Es d'esperar que'l públich badaloní correspondrá al esfors dels propagandistes del Esperanto y que dita conferencia será, sens dubte, la llevor que produirá en nostra ciutat un nucli d'entusiastes partidaris del armoniós y fácil Esperanto.

**

PRECHS.—Ara que les autoritats locals están fent inspeccions sanitaries, serien molts els badalonins que'ls agrahirien donguessin un passeig pel tros de carrer d'E. Maristany devant de l'estació del ferrocarril. A més de les agradables olors que despedeixen sempre la riera den Folch y les fábriques o magatzems de conserves, hi trobarán una infinitat de barrils y de coves de tomátechs, bons o dolents, destinats a la fabricació de conserves, y al costat d'aqueix immens tomaquerar una veritable multitut de nómades acampats de la manera més insana dintre un reduit espay, tot lo qual al bat del sol. d'aqueixos díes despedeix una agradabilíssima fragancia.

Creyém que hi ha molta feyna a ferhi.

També cridém l'atenció de l'Alcaldía y de la Junta de Sanitat sobre les aygües que procedents d'un rech que per allá passa, estant embassades, per tenir poch fácil el desaygüe, dintre'l tancat de la fábrica Canyelles, tocant al carrer de Wifred, per esser un focu d'infecció molt perillós en els actuals temps xafogosos y una grossa molestia pera'ls vehins per la forta fetor que expedeixen

**

«*Demaneu* **Sal Vichy Etat** *pera begudes.* **Comprimits Vichy-Etat,** *efervecents y* **Pastilles Vichy-Etat** *en els seus envases d'origen.*

Refuseu tota imitació.»

**

NAIXEMENT.—La muller de nostre estimat amich y company de causa en Jaume Martí y Cabot, el dimecres d'aquesta setmana va deslliurá felisment una nena.

Nostra enhorabona als pares y familia.

**

CONTRIBUCIÓ.—El cobro de la corresponent al tercer trimestre d'enguany, tindrá lloch a l'hora y domicili de costum els dies 4, 5, 6, 7, 8 y 9 d'Agost vinent.

**

OBITUARI.—En la matinada del dimecres d'aquesta setmana morí repentinament nostre particular amich en Joan Doménech Renóm, soci de la casa industrial «Doménech germans» d'aquesta ciutat.

Enviém a la seva desolada viuda, filla, sogre, germans nostres amichs en Jaume, en Joseph y n'Antoni y demés familia el testimoni de nostre més sentit condol per tant dolorosa y irreparable pérdua.

**

¡Malalts del estómach, vies urinaries y reumatisme! no deixeu l' «**Aigua de Cabrera**». *Proveula y vos convencereu dels seus magnifichs resultats.*

Representant: **Sant Bruno, 37.**

**

DESGRACIA.—Estantse bayant en el mar el passat diumenge a la tarda el noy en Joaquím Grifol, de 15 anys d'edat, va apareixer ofegat.

El fet ha produhit molta consternació en nostra ciutat.

**

FOOT-BALL.—Demá, a dos quarts de sis de la tarda, en el camp del «Club Badalona» se jugará un *match* que ha de resultar emocionant de debó, donchs contendirán el Club dit y el «Deportiu Espanyol» de la vehina capital. Els aficionats al *sport* que ha devingut predilecte entre nosaltres esperen ab veritable interés presenciar aquesta lluyta.

**

CAIXA D'ESTALVIS.—Durant l'última setmana la *Caixa de Pensions pera la Vellesa y d'Estalvis* ha rebut per imposicions la quantitat de 127,229 pessetes y ha pagat per reintegres d'estalvi y per plassos mensuals de pensió 86,626 pessetes, havent obert 98 llibretes noves.

La Sucursal de Badalona ha ingressat per imposicions 8,871 pessetes, ha pagat per reintegres 659 pessetes y ha obert 5 llibretes noves

La prop-vinenta setmana estará de torn el vocal d'aquesta Junta de Patronat don Francisco Soler Escalas.

**

«**Aigua de Cabrera**».—*Obre l'apetit y cura l'estómach.— Demaneula a tot arreu.—Representant:* **Sant Bruno, 37.**

**

GIRO POSTAL.—El senyor Administrador de Correus d'aquesta ciutat ens comunica que ordenada per la Direcció general de Comunicacions l'implantació del Giro Postal comensará a regir aquest servey en aquesta desde'l 1.er d'Agost proper.

Les hores d'oficina pera que'l públich pugui remetre y cobrar els giros postals, atenent les necessitats de la classe obrera, serán de 7 matí a 1 tarda. Y pera l'imposició de certificats y plechs de valors y paquets postals les hores d'oficina serán de 8 a 12 matí y de 3 a 5 tarda.

Els díes festius de 7 a 10 mati y fins a les 12 únicament pera la correspondencia extrangera.

ATENEO OBRERO.—El diumenge prop-passat tingué lloch en aquesta entitat l'acte del repartiment de premis als seus alúmnes. Fou presidit per l'Arcalde senyor Vergés donantse entre altres els següents premis en metálich, donatiu del benemérit soci protector del susdit Ateneu en Pere Casals Arquer: N'Antoni Abel que feu els examens més brillants de geometría ab 25 pessetes; en Félix Tramuns que assistí ab més assiduitat al curs ab 15 pessetes, y en Joseph Gall y en Ramon Carbonell que presentaren el millor dibuix dedicat al art metalúrgich ab 25 pessetes cada un, essent tots alumnes del professor de dibuix en Joseph Moncerdá. Acabada la repartició y després de llegir y recitar varis trevalls, l'Arcalde tancá l'acte ab un discurs que fou molt aplaudit.

En la vetlla del dilluns se celebrá una vetllada en l'espayós pati que's vegé sumament concorreguda acabant ab un ball de societat.

**

«*Empleinse les mellors aygues minerals alcalines embotellades;* **Vichy-Hopital** (*estómach*), **Vichy Celestins** (*ronyons*), **Vichy-Grande Grille** (*fetxe*).
Son insustituibles.»

Imp F. Badia, Dr. Dou, 14. — Barcelona

COMPANYÍA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS
LA VERDADERA UNION ESPAÑOLA
Societat Regular Colectiva — Capital de Garantía: 25.000 Ptes.

La Verdadera Unión Española pagá per pólisses de enfermetats durant l'any passat la cantitat de 186.197 pessetes y la Agencia de Badalona pagá durant el mateix any 11.199'50 ptes.

La Verdadera Unión Española está pagant una pesseta diaria als inválits següents: Joseph Camí, Bruch, 57, de Sant Andreu de Palomar; Manel Roca, Torre, 3, Tarrasa; y Emili Galvany, Sant Jaume, 15, Sabadell.

La Verdadera Unión Española ha obert un jubileu pera que'ls que estiguin conformes ab els fins y condicions que sosté puguin ingressar sense pagar cuota de entrada y si solsament una pesseta pera'l gasto de pólissa. Pera mes seguritat demanis la llista de socis que han cobrat per enfermetats y ells donarán rahó de dita Societat.

Representant: E. RALLO, Conquista, 35.—BADALONA

(Autorisada per la Comissaría General de Segurs en 28 d'Agost de 1909)

SAVÓ CATALÁ
GARANTIT PER
MARCA REGISTRADA
NO HI HA ON MELLOR

Grans Cuadras

ab magnifich xalet, pera vendrer, baratíssim. Comprenen tota **una mansana** propia pera qualsevol industria y en el millor punt de Badalona, a l'entrada de la mateixa ciutat ab fatxada a la carretera y al tranvia

Rahó: **A. Querált, Temple, 13 Badalona** y **Mas Bagá, Valencia, 346, Barcelona**

Anis del Mono

Se 'n venen frascos en lo kiosco instalat en la Estació del ferro-carril de Badalona

DESPAIG:

Carrer de la Soletat, 7

Badalona